

gældende, at Krav om højere Grundskatter eller nye Grundskatter betød Krav om indirekte Skatter. Denne Tanke vil jeg ikke acceptere, og jeg vil i saa Henseende ogsaa navnlig henvise til, hvad den meget omtalte kommunale Skattelovskommission udtaler i Betænkningen angaaende kommunale Grundskatter i Købstæderne. Jeg synes, at den dér udtrykker ret klart og tydeligt, hvad man derved i det hele tilsigter. Hele Kommissionen er enig om at tilraade saadanne nye og forhøjede Skatter, men saa følger den til: „Dog skal man for *Provinstkøbstædernes* Vedkommende til Afløsning af den i Lov 11. Februar 1863 givne Anvisning pege paa, at man til Rettensnor i den omhandlede Henseende bør tage Hensyn til Samhørigheden paa den ene Side imellem Udgifterne til Vej- og Kloakvæsen, Gadebelysning, Brandvæsen, offentlig Renlighed, andre hygiejniske Foranstaltninger m. v. og Grundejerinteresser og paa den anden Side imellem Skolevæsen, Forsørgelsesvæsen samt lignende sociale Udgifter og almindelige Borgerinteresser“. Ja, det er netop Sagen: ved disse forhøjede Grundafgifter vil der i ikke ringe Grad blive taget Hensyn til, at de finder en Anvendelse som den, der her er Tale om, en Anvendelse, som i første Række tjener Grundejerinteresser. Jeg tror endvidere, at det vil medvirke til, at der bliver noget mindre gyldne Tider for Grundspekulanterne, og jeg vilde ogsaa betragte det som et Gode, om en Grundskat i den Henseende kunde lægge en Bremse, saa vi ikke kom op paa de Spekulationspriser, som vi har haft navnlig i de senere Aar.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser med Hensyn til Kildeartsbeskatningen og den kommunale Formueskat, under hvilke det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde gaa med til den kommunale Formueskat, skal jeg sige til det ærede Medlem, at i den Henseende er han desværre kommet i Modstrid med sine Partifæller i den kommunale Skattelovskommission, der indstændigt anbefalede, at der skulde indføres en kommunal Formueskat, men ogsaa gjorde gældende — hvad jeg kan tiltræde —, at naar en saadan Formueskat indføres, bortfalder Adgangen til at forhøje den af Kapital og fast Ejendom flydende Indtægt med Kildeartspaalæg. Selvfølgelig maa der være en vis Forbindelse mellem Formue- og Kildeartsbeskatningen, idet Kildeartsbeskatning for en væsentlig Del er Formueskat.

Jeg maa fremdeles hævde, at en kommunal Formueskat er nødvendig ikke mindst for Købstæderne.

Angaaende Selskabsbeskatningen spurgte det ærede Medlem mig, om han havde forstaaet mig rigtigt, naar han mente, at jeg ønskede, at Staten skulde afgive en Del af den Skat, den nu har af Selskaber, til Kommunerne. I saa Fald kunde det ærede Medlem være enig med mig. Ja, det er til Dels min Mening. Det vil nok vise sig under Forhandlingerne om Statens Selskabsbeskatning, hvor langt man vil kunne naa dér, men jeg vil dog mene, at Staten burde afgive en Del deraf til Kommunerne. Men jeg mener tillige, at muligvis en Forhøjelse kunde indføres. Derom vil vi imidlertid kunne forhandle.

Det ærede Medlem Hr. Henningsen var inde paa Spørgsmaalet om Statskattens Fradrag, noget, der, som han meget rigtigt oplyste, kunde føre til ret mærkelige Resultater. Jeg kan i alt væsentligt tiltræde den Opfattelse, det ærede Medlem gjorde gældende. Der har vist sig mange grelle Resultater som Følge af Retten til at fradrage Skatten. Jeg vil her ogsaa pege paa det Cirkulære, som vi desværre fornylig har faaet fra den højtærede Finansminister, som gør det muligt for de handlende i Indtægten at fradrage Prisnedgangen for usolgte Varer. Det er i højeste Grad beklageligt, at der er udsendt en saadan Stadfæstelse af Forlængelsen af det Cirkulære, som blev udsendt i Fjor. Det vil føre til overordentlig store Vanskeligheder for de kommunale Ligningsmyndigheder og vil føre til det, som vi saa Eksempler paa sidste Aar, at de største Skatteydere, der hidtil har været i Kommunerne, vil komme til at figurere paa Skattelisterne med en Indtægt af 0. Hvor Kommunerne saa skal faa Penge fra, det bekymrer dem ikke; men man skulde dog kunne forlange, at den højtærede Finansminister bekymrede sig derom. Desværre oplyser Cirkulæret ikke noget herom; det vender kun mod den ene Side, mod Skatteyderne, men giver ingen Besked om, hvor Kommunerne saa skal henvende sig for at faa Penge. Jeg beklager, at den højtærede Finansminister har baaret sig saadan ad.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg sige, at det er ikke rigtigt, men kun er en Talemaade, som jeg synes, man godt kunde lade ligge i en Debat som denne, at jeg og mit Parti gør os til Talsmænd for den Opfattelse, at den ene betaler, og den anden anvender Pengene. Det er slet ikke vor Mening, at Statskas-